

ת"פ 54801/12/16 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ד א

בית משפט השלום בבאר שבע

27 דצמבר 2017

ת"פ 54801-12-16 מדינת ישראל נ' א(עציר)

מ"י 34803-08-16

מ"י 22632-12-16

מ"ת 54819-12-16

ת"פ 63138-12-16

מ"ת 63150-12-16

ת"פ 31606-01-17

מספר פל"א 348375/2016

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד אטיאס

נגד
הנאשם ד א (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ברגר.

החלטה

לא מצאתי לאפשר השלמת טיעונים. הנתונים לגבי מניין ימי המעצר בתיק המחוזי, ממילא היו בידיעת בית המשפט לאחר ההודעה שנמסרה מפי בא כוחו, כך גם דבר מתן גזר הדין הצפוי, היה ידוע לצדדים בעת הטיעונים לעונש.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת ת.פ. 54801-12-16, בעבירה של גידול סם מסוכן והחזקת כלים להכנת סם. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 10.8.16 בפזורת א', בחצר בית אחיו, ס' א', שתל הנאשם בשטח שגידר ברשת, 45 שתילים של סם מסוכן מסוג קאנבוס, במשקל נטו של 150 גרם שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדון. את השתילים שתל הנאשם בתוך עציצים וחיבר אותם למערכת ההשקיה.

בנוסף, הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת ת.פ. 63138-12-16 בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב בהתאם להוראת סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ברכב ללא ביטוח בהתאם לסעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון רכב - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצא) - לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן ביום 10.4.13 בבית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע, הורה כב' השופט אלון אופיר על פסילתו של הנאשם מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 48 חודשים.

בתאריך 6.9.16 בשעה 15:15 בכניסה לשוב לקיה נהג הנאשם ברכב סובארו, לוחית זיהוי ----- (להלן: "הרכב"). השוטר חגי חמו אשר היה רכוב על אופנוע משטרתי סמוי הבחין בנאשם וסימן לו לעצור באמצעות צופר משטרתי וידו, נוכח כך ששמש הרכב הייתה מנופצת.

הנאשם לא עצר את רכבו, הגביר מהירותו והחל מרדף אחריו, כאשר השוטרים נוסעים אחר הנאשם ומבקשים ממנו לעצור. הנאשם הגיע לדרך ללא מוצא, ביצע פניית פרסה והחל נוסע במהירות מול האופנוע עליו רכב השוטר חמו, עד אשר הגיע למרחק כ- 2 מטרים ממנו, אז ביצע השוטר חמו פנייה ימינה וזאת על מנת שלא להיפגע מהרכב. השוטר חמו ביצע פניית פרסה והמשיך לנסוע אחר הנאשם, שלבנתיים ירר מהכביש לדרך עפר והמשיך בנסיעה עד אשר התנגש עם הרכב בצריף מפתח. בשלב זה, ירדו הנאשם, קטין ואחר בשם ס וברחו מפני השוטרים. לאחר מרדף רגלי נתפסו הקטין וס'.

במעשיו האמורים לעיל, נהג הנאשם ברכב בדרך נמהרת ורשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. במעשיו האמורים לעיל, נהג הנאשם בפסילה מבלי שהוציא אי פעם רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב ותעודת ביטוח בתוקף.

טיעוני הצדדים:

באת כוח המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם. ככל שהדבר נוגע לעבירות הסמים הפנתה לכך שהערך המוגן העומד בבסיס עבירות אלו הינו בריאות הציבור. זו הפנתה לגישה המחמירה בה נוקטים בתי משפט בעבירות בכגון דא כלפי כל המעורבים בשרשרת עבירת הסם. אשר לעבירת הנהיגה הפוחזת ושאר עבירות התעבורה - ניטען כי הערך המוגן בבסיס עבירות אלו הינו בטחון המשתמשים בכביש ובצידי הדרך.

המאשימה עותרת מבית משפט לקבוע שני מתחמים נפרדים, כאשר ביחס לעבירות הסם עתרה למתחם העונש הנע בין 6 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. ואילו ביחס לנהיגה פוחזת עתרה למתחם עונש הנע בין 10 ל- 30 חודשים מאסר לצד ענישה נלוות. בגדרי מתחמים אלו ביקשה לתת משקל לעברו הפלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות, לכך שזה ריצה תקופות מאסר ממושכות וכי את המיוחס לו מבצע כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. נטען כי אין מקום לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום וכי יש למקם את עונשו ברף הבנוי של כל אחד מהמתחמים.

בא כוח הנאשם מנגד, ביקש מבית המשפט שלא למצות את הדין עם הנאשם. הלה הפנה להודאתו של הנאשם, הודאה שיש בה משום חסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. לדבריו נטילת אחריות זו באה לידי ביטוי גם באופן שבו התנהל הנאשם מול היחידה החוקרת ומול הפרקליטות והתביעות, גם לאחר הגשת כתב האישום, וזאת ביחס לתיקים אחרים.

מעבר לכך ולגופם של דברים, נטען כי מבלי להקל ראש, אינן מצויות במדרג הגבוה של חומרה. אשר לעבירות לנהיגה הפוחזת נטען כי מדובר בנסיעה יחסית קצרה. עוד נטען כי המאשימה הפלתה לרעה את הנאשם אל מול אותו ס' שהיה ברכב, שלגביו ראתה לנכון המאשימה להגיש כתב אישום אך ורק בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו חרף חלקו העובדתי המגלם עבירות חמורות בהרבה. אשר לעבירה של גידול סם, נטען כי מדובר בכמות קטנה של שתילים שמשקלם הכולל הגיע ל- 150 גרם בסך הכל. אין המדובר בגידול תעשייתי או כזה שנעשה בתחום, עם ציוד המאפיין בדרך כלל מעבדות סמים. בנסיבות אלה, פוטנציאל הנזק קטן משמעותית.

הסנגור הוסיף וטען כי ברצונו של הנאשם לעבור הליך גמילה מסמים, ואף התחיל לעשות זאת במסגרת מעצרו כשהוא משתתף בטיפול בטיפול קבוצתי וטיפול פרטני. לנאשם יש סיבות חיים קשות ומורכבות. הנאשם, מצוי תקופה ארוכה במעצר וצפוי להשאר במאסר תקופה ממושכת, נוכח כך שזה נותן את הדין במסגרת תיק אחר המתנהל בבית המשפט המחוזי. הנאשם מצידו, ציין כי החליט בנקודת זמן זו לשנות את חייו, זה תיאר כיצד בהיותו האח הקטן במשפחה הגיע למצבים קשים לאחר מות אמו ואביו. הנאשם הוסיף כי בכוונתו הייתה להוציא רישיון נהיגה כדין, אולם, נדרש לשלם דו"חות, דבר שלא היה ביכולתו נוכח מצבו הכספי הקשה, ולכן פעל בליט ברירה. כיום הוא גר בפזורה של א' אולם לאחר שישתחרר ברצונו לעבור לצפון ולבנות את חייו מחדש. הוא מצוי כרגע בהליך גמילה בכלא חרמון, ובכוונתו להמשיך בהליך זה לאחר שייגזר עונשו.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, שומה על בית המשפט לקבוע תחילה האם עסקינן ב"אירוע" אחד או במספר "אירועים" נפרדים (ראה סעיף 40ג לחוק העונשין).

על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בעניין ג'אבר, כדי להכריע בסוגיה על בית המשפט להשתמש ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. עוד נקבע שם, כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כך גם צויין, כי מבחן "הקשר ההדוק" איננו מבחן קשיח

ועתיד להתפתח ממקרה למקרה (עוד בעניין מבחן "הקשר ההדוק" ראו ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**; ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**; ורע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**).

בבואי ליישם את מבחן "הקשר ההדוק" על ענייננו, תוך שימת לב לעובדה כי המונח "אירוע" רחב מה"מעשה" אשר היה מוכר לנו עובר לתיקון 113, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים בגין שני אישומים בהם הורשע הנאשם. מסקנה זו של בית המשפט מבוססת על כך שמדובר בעבירות שונות המבוצעות בזמנים ובמקומות שונים, כשאין לראותם (גם על פי מבחנים גמישים) כחלק מתכנית עבריינית אחת. הדברים אמורים גם בשים לב לכך שעבירת גידול הסם מטבעה מחייבת תכנון ומחשבה מוקדמים בעוד העבירה של נהיגה פוחזת ברכב, הינה ספונטנית ונועדה למנוע עיכוב הנאשם על ידי השוטרים.

על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשי הנאשם גלומה פגיעה במספר ערכים מוגנים. ככל שהדבר נוגע לעבירת הנהיגה הפוחזת ועבירות התעבורה הנלוות לה - הערך החברתי המוגן אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים. בנוסף, פגע הנאשם בערך המוגן של שלטון החוק והסדר הציבורי שכן נהיגתו הפוחזת נועדה למלט אותו מידי השוטרים אשר ביקשוהו לעצור לצורך בדיקה.

סקירת הפסיקה בנוגע **לעבירות של נהיגה בפזיזות** מלמדת בהכרח על החומרה הגלומה בעבירות מסוג זה, וכנגזרת מכך מתן העדיפות לשיקולי גמול והרתעה. כפי שיפורט להלן, פעמים רבות העונשים הינם עונשי בני שנה שיכול ויגיעו לכדי שנתיים.

בעפ"ג 11059-04-15 **מראחיל נ' מדינת ישראל** אישר בית-המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטרים.

בפסק הדין ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בע"פ 5691/09 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

ברע"פ 10476/09 סביח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), אישר בית-המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בעפ"ג 60665-01-16 אבו קביטה נ' מדינת ישראל, הפחית בית-המשפט המחוזי מ-13 חודשים מאסר בפועל ל-11 חודשים מאסר בפועל, נאשם ללא הרשעות קודמות, שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של הסעת שב"ח ונהיגה פוחזת במדרג הבינוני-נמוך.

בעפ"ג 11520-05-16 שמביק נ' מדינת ישראל אישר בית-המשפט המחוזי עונש מאסר בן 14 חודשים שנגזר על נאשם שהורשע בנהיגה פוחזת, לרבות אישור מתחם בן 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

אשרף.

הנאשם כאמור נוהג כשהוא פסול מלנהוג ובכך גם פגע, בערך המוגן כיבוד צווים שיפוטיים. על החומרה בה רואות הערכאות השונות את העבירה של נהיגה בזמן פסילה ר' בין היתר את דברי בית המשפט ברע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (15.02.2012):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב.."

במקום אחר, מכנה בית המשפט העליון את עברייני התנועה הסדרתיים "פצצות מתקתקות" של ממש שלא ניתן לדעת מתי הן תתפוצצנה:

"עברייני תעבורה סדרתי עלול להיות בגדר 'פצצה מתקתקת' לבאי הדרך, שאין לדעת אימתי תתפוצץ ומה מידת הנזק שיגרם כתוצאה מכך... נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש" (רע"פ 2221/11 שאול הראל נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.03.2011)).

סקירת הפסיקה הנוהגת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה מגלה כי העונשים המוטלים על הנאשמים נעים על פני קשת רחבה, החלה מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, שיכול שיגיעו אף ל-12 חודשים. עוד ניתן ללמוד כי בנסיבות קלות מתחם העונש ההולם מתחיל מעונשים צופי פני עתיד, ובנסיבות מחמירות יש ויתחיל מחצי שנה ואף למעלה מכך.

כך למשל, ברע"פ 8013/13 מסעוד נגד מדינת ישראל, עפ"ת (מחוזי באר שבע) 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל, רע"פ 1973/13 חסן נגד מדינת ישראל, רע"פ 2666/12 עטאללה נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו)

(23.04.2012), ורע"פ 4477/11 נחמן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (16.06.2011).

בכל הנוגע לעבירות הסמים, פגע הנאשם בערכים של בריאות ושלווה הציבור. כך גם פגע הנאשם בסדר הציבורי נוכח היותן של עבירות הסמים מחוללות פגיעה אגב הפצת הסם וצריכתו. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות הסמים, על סוגיהן, לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

עבירת גידול הסם מתייחסת לשלב הראשון בשרשרת מערך הפצת הסם. לא בכדי הגדיר המחוקק את עבירת הגידול כעבירת פשע וקצב לצידה עונש מקסימאלי של 20 שנות מאסר ללא קשר האם זה נועד לצריכה עצמית, אם לאו, כפי שקצב בעבירת הסחר וההפצה. ראה לעניין זה, דברי ביהמ"ש בעפ"ג 32071-04-15 סבג נ' מ"י (12.10.15):

"גידול סם מסוכן הוגדר על ידי המחוקק כעומד באותה דרגה נורמטיבית כמו עבירות הסמים האחרות, קרי: הפצת סמים וסחר בהם. העונש המקסימאלי שקצב המחוקק לצידה של עבירה זו הינו 20 שנות מאסר ולא בכדי. עונש זה נותן ביטוי לנזק הפוטנציאלי הגלום בהפצת הסמים כאשר גידולם של הסמים הוא השלב הראשון בדרך להפצתם".

המדובר בעבירות שקלות לביצוע וקשות לגילוי. עבירות אלו יכול ותבוצענה בכל מקום, החל מבתי פרטיים, עובר לדירות (אשר לעיתים מושכרות אך לשם כך), בשטחים פתוחים הנסתרים מן העין או בחצרות הבתים כפי שהתרחש בתיק שבפני. ביחס לכך יפים דברי בית המשפט בעפ"ג 24376-07-14 בצינו כי:

"נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסף, גם נפוצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושמא עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם. המערער שבפנינו פעל כמקצוען מובהק במישור זה. לא בכדי הזכרנו ופירטנו את הציוד הרב שנמצא בדירתו. הציוד מעיד על כך שאין מדובר בעיסוק מקרי ואקראי, אלא בעיסוק שיטתי ומתמשך שהמערער השקיע בו זמן, משאבים כספיים ועבודה.."

אשר למדיניות הענישה, ובדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשים של 3 שנים ויותר. על דרך הכלל, בית המשפט, שת ליבו בין היתר לפרמטרים הבאים: מספר השתילים, משקלם, סוג הסם, משך הגידול/ייצור, האם מדובר "במעבדה" או גידול פרמיטיבי, מקום הגידול, מספר המבצעים, וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, בכלל זאת אינדיקציות לכך שהסם נועד לסחר והפצה. ביחס לכך ר' בין היתר:

רע"פ 314/16 בן צבי נ' מדינת ישראל (22.2.16), הורשע הנאשם בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת ציוד להכנת סמים ונדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה גידל המערער 9 שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו

במעבדה שכללה ציוד רב.

עפ"ג 8650-04-15 שמעון שורץ נ' מדינת ישראל (22.12.15) - דובר במערער שגידל 146 שתילים של סם מסוג מריחואנה במשקל 2.69 ק"ג נטו והחזיק בציוד רב אשר שימש אותו לגידול, ונדון ל-9 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי אישר את מתחם העונש שקבע בימ"ש קמא הנע בין ששה חודשים ל-24 חודשי מאסר ודחה את הערעור. עוד ר' **רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15), **רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ככל שהדבר נוגע לעבירה של גידול סם, נמצאת במדרג הבנוי - נמוך. לחומרה יש לתת הדעת לכך שאין המדובר בגידול של עציץ אחד או שתיים, אלא עשרות עציצים, שאותם גידל הנאשם בחצר בית אחיו, וגידר את המקום ברשת. לצורך כך אף דאג להכנתה של תשתית ומערכת השקיה.

משקל הסם הכולל נמוך יחסית ומגיע לכדי 150 גרם. ודוק, בעבירות של גידול סם, משקל הסם מהווה פרמטר שיש לקחת בחשבון, יחד עם זאת לא אחת המדובר במשקל שהינו תוצאה אקראית של המועד בו נתפסו השתילים. באותה המידה, תפיסת אותה כמות שתילים במספר שבועות מאוחר יותר, יכולה להביא לכך שמשקל הסם יגדל בעשרות מונים.

הגידול שלא בחצר ביתו של הנאשם, יש בו מחד להקשות על גילוי המעורבים בעשייה העבריינית, ומאידך יכולה שלא לצורך לסבך את אחיו או אחרים שבסמיכות לביתם, גידל הנאשם את הסם.

לקולא, אין מדובר בכמות גבוהה של שתילים או משקל סם גדול. אין המדובר בגידול בתנאי מעבדה או "הידרו" כפי שהדבר מכונה תוך שימוש באור אולטרה סגול, דשנים, בקרת אקלים, וכיוצא באלה. עוד יש לאבחן לקולא את עניינו של הנאשם ממקרים אחרים, שבהם הגידול נעשה בחסות גידול חקלאי אחר, או בתוך דירות ומתחמים סגורים אשר הושכרו אך ורק לצורך מטרה זו. בנוסף, לא נמצאו במקום אינדיקציות שילמדו על מעורבות עמוקה בעולם הסמים ובסחר בסם, כפי שלא אחת הם מוצאים ביטוי בהימצאות מאזניים אלקטרוניות, חלוקה למנות, רשימות של אנשים וסכומי כסף גבוהים במזומן.

ככל שהדבר נוגע לעבירות התעבורה, מידת הפגיעה הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים משמעותית. מספר פרמטרים לחומרה ניבטים מתוך מעשיו של הנאשם כפי המפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, שבו זה הורשע.

המדובר בנסיעה על פני מרחק לא מבוטל. המדובר בנהיגה פוזת במהלכה הנאשם מגביר מהירותו ומנסה למלט עצמו מהשוטרים שרדפו אחריו. חומרה יתרה מוצא בית המשפט בעובדה כי לאחר שהנאשם הגיע לדרך ללא מוצא, הלה אינו מתעשת וחודל ממעשיו אלא מבצע פניית פרסה ונוסע במהירות לעבר האופנוע עליו רכב השוטר. כפי האמור בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן, תושייתו של השוטר שביצע ברגע האחרון סטייה ימנית, מנעה תאונה.

הנאשם ממשיך במרדף ויורד לדרך עפר. בכך אין סגי שכן הלה ממשיך בנסיעתו עד אשר התנגש עם רכבו בצריף מפח.

נדמה כי אך יד המזל הוא, שלא היו באותה עת נוכחים בצריף אנשים ולא נגרמו פגיעות בנפש. הנאשם פורק מהרכב ובורח מהשוטרים.

התנהלותו של הנאשם כמכלול מלמדת על העדר מורא מגורמי החוק לצד תעוזה רבה. הנאשם נוהג כפי המפורט לעיל וזאת הגם שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב, ברכב ששמשו היתה מנופצת ולא זו בלבד, בעודו פסול מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה בהתאם להחלטת כב' השופט אלון אופיר. השילוב של כל אותן נסיבות הינו "שילוב רע" שלא אחת הביא בסופם של דברים תוצאות קשות. במקרה דנן הפוטנציאל התממש חלקית שעה שזה התנגש באותו צריף מפח. הנאשם סיכן עצמו, את השוטרים, את המשתמשים בכביש וכן את הקטין והאחר שהיו יחד עימו ברכב.

גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח בהן זה חטא, אין להקל ראש כלל ועיקר. הלכה למעשה כל נזק לרכוש, לא כל שכן פציעות בגוף יוותר ללא מענה ביטוחי כשהציבור הוא זה שבסופם של דברים ישא בעלויות נוכח הפעלתן של חברות כדוגמת "קרנית" או דומות לה.

מכל המקובץ לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הסמים נע בין מספר בודד של חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין מכלול עבירות הנהיגה פוחזת ברכב, מן הראוי שתחתיתו תהיה 16 חודשים ותקרתו 36 חודשים.

ודוק, הואיל והמאשימה עתרה למתחם עונש הולם בגין עבירות אלו ככזה שתחתיתו 10 חודשים והואיל ומקרה זה אינו נכנס לאותם מקרים שהוגדרו בפסיקה חריגים ויוצאי דופן שיצדיקו קביעת עונש הולם חמור יותר מזה שלו עותרת המאשימה, מתחם העונש יהיה כפי שביקשה המאשימה, היינו בין 10 ל - 36 חודשים בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים ולקולא, תלקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר באופן יחסי של הנאשם וכן את נסיבות חייו המורכבות כפי שאלו פורטו על ידי בא-כוחו וכוללות בין היתר את מות הוריו בהיותו בגיל צעיר.

מנגד ולחומרה יש לתת את הדעת לעברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בשורה ארוכה של עבירות, רובן ככולן מצויות במדרג גבוהה של חומרה. וביתר פירוט.

במסגרת ת.פ. 20893-12-11, הורשע הנאשם בשורה ארוכה של עבירות רכוש בכללן עבירות של גניבת מתקני תשתית, היזק לתשתיות, גניבות רכבים, קבלת דבר במרמה והפרת הוראה חוקית והושת עליו עונש מאסר בן **35 חודשים** לצד פסילה בפועל וענישה צופה פני עתיד.

בעודו מרצה עונש מאסר זה, הורשע הנאשם פעם נוספת במסגרת ת.פ. 23171-07-12 בשורת עבירות רכוש ונגזר עליו ביום 01.04.14, עונש **מאסר בפועל בן 22** חודשים, כשעשרה מהם במצטבר לעונש המאסר אותו הוא ריצה והיתרה בחופף. יוער כי בתיק זה הורשע הנאשם בין היתר בכך שגנב רכב ונהג עימו מתל-אביב לבאר-שבע, כשהוא אינו מורשה לנהוג ללא תעודת ביטוח. עוד נלמד בעיון בכתב האישום כי במהלך נסיעתו הבחין בו שוטר שסימן לו לעצור במחסום על כביש 31, ליד להבים, והנאשם חרף כך לחץ על דוושת הגז בחוזקה, במטרה לברוח, ובהמשך נמלט מתוך הרכב.

הנאשם צירף כתב אישום נוסף במסגרת ת"פ 6046-06-10 שם הורשע בין היתר להתפרצות לבנק וזאת כאשר הנאשם נוהג בג'יפ מסוג מיצובישי פג'רו ללא רישיון נהיגה באמצעותו ניפץ את דלת הראווה בבנק הלאומי. לאחר ניפוץ שמשת הכניסה ומשלא עלה בידם לגנוב מתוך הבנק, הנאשם נסע ברכב בנתיב הנגדי ברחוב רגר. גם מעשים אלו בוצעו כאמור בשעה שהנאשם נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה. באותו תיק, בית המשפט, לא בלי לבטים, מקבל את הסדר הטיעון ומציין שהדבר נעשה "אף שעבירות עבר הנאשם בשני התיקים הן עבירות חמורות מאוד שהסבו נזק כבד ביותר לאזרחים".

במסגרת ת"פ 48720-12-16 (מחוזי באר שבע) הורשע הנאשם בעבירות של חטיפה, תקיפה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. בתיק זה דובר על כך שהנאשם יחד עם אחרים קשרו קשר לפגוע במתלוננת ולחטוף אותה מביתה. במסגרת אותו קשר הנאשם כבל את ידיה של המתלוננת, שם בפיה סמרטוט, קשר ידיה לרגליה, כיסה פניה בבד וביחד עם אחר לקחו אותה ברכבו של הנאשם. במסגרת תיק זה גוזר בית המשפט על **הנאשם 5 שנים וחמישה חודשים מאסר בפועל**.

לכל אלה יש להוסיף את גיליון הרשעותיו התעבורתיות ממנו נלמד כפי המופיע בכתב האישום המתוקן כי בין היתר זה הורשע במסגרת תיק תעבורה 776-02-13 בכך שנהג בקלות ראש, גרם לתאונה וזאת כשהוא לא אוזח ברישיון כדין וכי לאחר התרחשות התאונה עזב את המקום מבלי להותיר פרטים. במסגרת תיק זה נגזרה על הנאשם פסילה למשך 4 שנים, לצד פסילה מותנית.

נמצא כי הנאשם אינו מורתע מהליכים פליליים שננקטו נגדו וכך גם לא מעוניי מאסר ממושכים (וזאת בנפרד מעונש המאסר שנגזר עליו זה מכבר בבית המשפט המחוזי). עוד נלמד כי הנאשם חוטא פעם אחר פעם בעבירות פליליות אגב נהיגה ללא רישיון נהיגה, אך לא רק, וכמכלול יש לתת בעניינו משקל נכבד לשיקולי הרתעת היחיד.

בתיק זה לא התבקש תסקיר שיפוט את מלא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות מידת הזדקקותו של הנאשם להליך טיפולי ויכולתו להרתם מהתליך שכזה. בין כך ובין כך ברי כי לנאשם נזקקות טיפוליות מובהקת הקשורה לגמילה משימוש בחומרים משני תודעה, דפוסי התנהגות אימפולסיביים וכן צורך בהליך טיפולי יעודי לעברייני תעבורה.

בית המשפט שמע את הסנגור וכך גם את הנאשם אשר פירט את ההליך הטיפולי אותו התחיל הנאשם בעת מעצרו. (טיעונים שלא זכו לגיבוי ואסמכתאות מצד גורמים בשב"ס ושירות המבחן). משקלם של דברים אלו יהיה במשורה ובשולי הדברים ובוודאי שלא יצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. מבלי להקל ראש המדובר בתחילתו של הליך שממילא

לא נוגע למכלול המישורים בחייו הדורשים מעורבות טיפולית. לא בלי קשר, יוער כי במסגרת גזר הדין שהושת על הנאשם בת"פ 23171-07-12 מיום 1.4.14 בית המשפט מקבל הסדר, בין היתר, בשים לב לדברי הנאשם כי הוא מנצל את שהייתו במעצר לצורך השתתפות בהליך טיפולי.

יש בכל אלה כדי למקם את עונשו של הנאשם במרכזו של כל אחד מן המתחמים אותם קבעתי אם בשליש העליון שלהם.

בהתאם להוראת סעיף 40(ג), יחד עם סעיף 40(ג) לחוק העונשין, לאחר שבית המשפט קבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, רשאי הוא לגזור עונש כולל לכל האירועים, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים למידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ותקופת המאסר. כך גם ילך בית המשפט בעניינו של הנאשם שבפני. עוד תילקח בחשבון תקופת המאסר הארוכה שנגזרה עליו במסגרת ת.פ. 48720-12-16.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 27 חודשים מאסר בפועל.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים, מת.פ. 23171-07-12 כך ש-3 חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף. סה"כ יהא על הנאשם לרצות 30 חודשים מאסר בפועל.
- ג. עונש זה ירוצה כך ש-9 חודשים ממנו יהיו בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת, והיתרה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו הוא מרצה.
- ד. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון או עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.
- ה. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת ברכב או עבירת סמים מסוג פשע.
- ו. 30 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה, פסילה זו תחול מיום שחרורו ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר.
- ז. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.
- ח. 3,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.20.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו לסמים: להשמיד. ביחס ליתרת המוצכים ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט